

Právnická fakulta Univerzity Karlovy v Praze

P O S U D E K **vedoucího rigorózní práce**

Jméno rigorozanta:	Mgr. Martin Kofroň
Téma práce:	Svěřenství v kontextu dědického práva
Rozsah práce:	306 636 znaků včetně mezer (dle čestného prohlášení autora)
Datum odevzdání práce:	21. 09. 2023 (elektronická podoba) 25. 09. 2023 (tištěná podoba)
Jméno a příjmení vedoucího:	JUDr. Vít Lederer, Ph.D.

1. Stanovení cílů, metodika zpracování práce a aktuálnost tématu

Rigorozant předložil k posouzení práci, ve které se zaměřil na problematiku svěřenství v dědickém právu. Ve srovnání s původním textem, který byl předmětem jeho neúspěšné obhajoby, je předkládaná práce přepracovaná a rozšířená v souladu s připomínkami obsaženými v původním nedoporučujícím posudku oponenta. Cílem řešitele je nadále provést rozbor a srovnání dvou svěřenských institutů, které byly do platného práva zavedeny občanským zákoníkem z roku 2012 (zákonem č. 89/2012 Sb.). Řešitel se v přepracované rigorózní práci nadále zabývá jednak staronovým institutem svěřenského nástupnictví (fideikomisární substituce), jednak svěřenským fondem jako zcela novým a funkčně velmi variabilním právním nástrojem určeným pro správu majetku. Tento nový institut byl do českého právního řádu zaveden jako jedna z možných kontinentálních podob tradičního common law *trustu*. Vzhledem k tomu, že jak svěřenské nástupnictví, tak svěřenský fond jsou nástroje, které lze shodně využít jako zvláštní způsoby mezigeneračního předání rodinného majetku, je jejich vzájemné srovnání přínosné a žádoucí. Zvolené téma práce je stále velmi aktuální, zejména s ohledem na nevyjasněný vztah svěřenského fondu a dědického práva. Náležitě provedení určeného výzkumného cíle předpokládá použití zejména analytické a také srovnávací vědecké metody.

2. Formální a systematické členění rigorózní práce

Po systematické stránce je předložený text přehledně a jasně rozdělen. Jeho struktura je logická a jednotlivé výklady na sebe plynule navazují. Autor postupuje standardním způsobem, tj. od obecnějších otázek ke konkrétnějším otázkám a od historických aspektů k novějším souvislostem. Je respektováno předepsané členění pro odborný text, který je rozdělen do čtyř základních tematických celků. K nim je třeba přičíst úvod a závěr. Názvy kapitol a podkapitol odpovídají jejich obsahu. Úroveň členění jednotlivých kapitol je

odpovídající. Nepřesahuje standardní rozsah tří vnitřních podkapitol. Formální stránka je také odpovídající. Obsah odpovídá číslování stránek ve vlastním textu práce. Těžiště práce je identifikovatelné. Nachází se ve třetí kapitole práce, ve které se autor zabývá zejména otázkou vztahu svěřenského fondu a dědického práva, jakož i spornými aspekty svěřenského nástupnictví. Pozitivně je třeba hodnotit, že oproti původnímu textu je tato stěžejní část podstatně doplněna a rozšířena. Také celková systematika práce a její formální členění odpovídá stanoveným požadavkům.

3. Rozsah a úroveň použitých zdrojů, bibliografické citace, poznámkový aparát

Ve srovnání s původní verzí byl předkládaný text doplněn o další relevantní prameny poznání a východiska potřebná k provedení náležité analýzy zkoumaných otázek. Rigorozant pracoval i s potřebnými zahraničními zdroji, včetně důležitých pramenů quebeckých, které při řešení otázek týkajících se svěřenského fondu v žádném případě nelze opomíjet. Poznámkový aparát je v souladu s citační normou a zahrnuje celkem 248 poznámek pod čarou, což je přiměřené k povaze předkládané práce.

4. Jazyková, stylistická úroveň a formální úprava rigorózní práce

Jazyková i stylistická úroveň práce je dobrá. V práci jsem neshledal gramatické nedostatky či jiné nesrovnalosti. Jako nesprávné a nevhodné je však nadále třeba posoudit používání zkratk právních předpisů ve vlastním textu, pojednává-li autor o dané normě obecně, tj. bez vztahu k jejímu konkrétnímu ustanovení (viz např. používání zkratk „SOZ“ a „OZ“).

5. Formulace vlastních závěrů, práce s judikaturou

Byť se řešitel na některých místech práce nevyhnul popisnosti zkoumaných jevů, nabídl zároveň řadu vlastních úvah a podnětných závěrů. Určité vlastní myšlenky rozvinul při řešení otázky, zda v případě testamentárního svěřenského fondu majetek vyčleněný pořízením pro případ smrti tvoří či netvoří součást pozůstalosti zůstavitele a dále také ve vztahu k otázce osudu dluhů zůstavitele při zřízení svěřenského fondu *mortis causa*. Kladně lze také hodnotit fakt, že rigorozant učinil součástí své podrobné analýzy důležitou otázku vztahu ochrany nepominutelných dědiců a svěřenského fondu. V souvislosti se zkoumanými otázkami se vyjádřil rovněž k otázce možných zásahů do právní úpravy *de lege ferenda*. Zdařilá je práce s judikaturou zahrnující rozbor adekvátního počtu soudních rozhodnutí. Potřebné výchozí poznatky autor čerpal nejen z rozhodovací praxe českých soudů (zejména Nejvyššího soudu ČR), ale v souvislosti se svěřenským nástupnictvím také z rakouské judikatury.

6. Celkové hodnocení práce, doporučení či nedoporučení práce k obhajobě

Předkládaná práce je z hlediska požadovaných standardů na práce tohoto druhu na dobré úrovni. Rigorozant v předložené práci prokázal samostatnost a tvůrčí přístup při zpracování zvoleného tématu, který se ve smyslu příslušného ustanovení rigorózního řádu očekává od prací tohoto druhu. Práci tudíž celkově hodnotím tak, že splňuje požadavky kladené na kvalifikační práce tohoto druhu. **Předloženou práci doporučuji k obhajobě s předběžným hodnocením – prospěl.**

7. Přípomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě

U ústní obhajoby by se rigorozant mohl vyjádřit k následující otázce:

Jak hodnotíte převzatou koncepci nezávislého vlastnictví vyčleněného majetku z hlediska teoretického a praktického? Považujete tuto koncepci za vhodný způsob recepce common law trustu?

V Praze dne 29. 11. 2023

JUDr. Vít Lederer, Ph.D.
vedoucí práce